

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2168/2025
20.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златко Милић, адвокат из ..., против туженог Спортског привредног друштва „Раднички“ доо, Крагујевац, чији је пуномоћник Немања Васовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2291/24 од 13.01.2025. године, у седници већа одржаној 20.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против става првог пресуде Апелационог суда Крагујевцу Гж1 2291/24 од 13.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 674/24 од 13.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи, као незаконито, решење туженог број ... од 16.09.2022. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 404.950,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2291/24 од 13.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 674/24 од 13.09.2024. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу П1 674/24 од 13.09.2024. године и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став први изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова састава истог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23- други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је Уговором о раду од 28.08.2020. године засновао радни однос код туженог, на неодређено време, на радном месту помоћника директора за ..., да би Анексом уговора о раду од 18.11.2021. године био распоређен на радно место управника На основу Одлуке Скупштине друштва од 05.11.2011. године и извештаја директора туженог о потреби спровођења мера рационализације пословања и спровођења организационих и економских промена код послодавца, донет је нов Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 17.08.2022. године, на који је Градско веће града Крагујевца, дана 19.08.2022. године, дало сагласност. Наведеним Правилником, укинута је радно место управника ..., на које је тужилац био распоређен. Тужени је донео Програм решавања вишка запослених, који је објављен на огласним таблама послодавца и поднет Националној служби за запошљавање. Тужилац, до доношења коначног Програма решавања вишка запослених - 08.09.2020. године, није доставио мишљење на објављени предлог Програма, те није могао да буде премештен на друге послове и рад код истог или другог послодавца. Побижаним решењем од 16.09.2022. године тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за радом тужиоца, уз исплату отпремнине.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду, када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговор о раду и враћања на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/18- аутентично тумачење), запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца, и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају, тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, јер је Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 17.08.2022. године, радно место на којем је био распоређен укинута, а тужени није могао му да обезбеди премештај на друго одговарајуће радно место, нити да спроведе неку од мера из члана 155. став 1. тачка 5) Закона о раду. У тој ситуацији, када је радно место укинута, тужени није био у обавези да примени критеријуме

прописане законом и колективним уговором туженог, јер је примена критеријума обавезна само у ситуацији смањења броја извршилаца на истом радном месту, што овде није случај. Поред тога, тужиоцу је пре доношења решења о отказу уговора о раду исплаћена отпремнина, чиме је тужени, као послодавац, у потпуности поштовао законом прописану процедуру која претходи доношењу решења о отказу уговора о раду на основу цитиране одредбе закона. Стога, по оцени Врховног суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер захтева.

Тужилац у ревизији понавља наводе које је истицао у жалби, а које је другостепени суд у образложењу побијане пресуде оценио, дајући, по оцени Врховног суда, разлоге које, као правилне, прихвата и овај суд.

Имајући у виду све изложено, Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке. Применом истих одредаба одлучено је као у ставу трећем изреке, јер трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић